

כתובות דף מ׳

- 1. רש"י ד"ה מי איתיה לעשה כלל writes that we teach her to say no. Is this only applicable in this case of חייבי לאוין, and the גמרא אויבום where it's יבום where it's עשה דוחה לא תעשה, and the that it's עשה לא תעשה because of עשה דוחה לא תעשה. Why don't we tell her to say no, and thereby avoid the problem?
- 2. Further to the above why didn't רש"י just explain the גמרא as a situation of אפשר לקיים שניהם? Why do we need to give her instructions?
- 3. The משנה says that we know from the פסוק of ולו תהיה לאשה that she needs to be ראויה לו. Why didn't the גמרא use this דרשה to answer the question of עשה דוחה לא תעשה?
- 4. לקדשה בביאה writes לקדשה בביאה. Why does he need to use ביאה for the קידושין, once she is married she will become a בעולה?

לע"נ אבי מורי הרב יעקב בן ר׳ קיים משה יצחק ז"ל לע״נ הרב צבי ליפא בן יחיאל ישראל זצ״ל

If you have any comments or suggestions, please email me at Yqrunhaus@qmail.com

לימוד מסכת כתובות מוקדש לע"נ ר' חיים יהודה ב"ר אליעזר ז"ל IN MEMORY OF MR. HERBY STAVSKY Z"L